02/08/2019

Ο Άγιος Διονύσιος και η κατάκτηση του Ολύμπου

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στο διάβα των αιώνων πολλές απόπειρες έγιναν για την κατάκτηση της ψηλότερης κορυφής του Ολύμπου, του Μύτικα (2.918 μ.), αλλά μόλις το 1913 ευοδώθηκαν. Ίσως να έπαιξε αποτρεπτικό ρόλο η παρουσία και η δράση πολλών και γνωστών λήσταρχων (Γιαγκούλας, Μπαμπάνης, Λιόλιος) στο «Βουνό των Θεών». Πάντως, μέχρι τον Οκτώβριο του 1912, το μεγαλύτερο μέρος του βουνού και η κορυφή Μύτικας ανήκαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Η ιστορία αναφέρει τον Άγιο Διονύσιο ως τον πρώτο σύγχρονο εξερευνητή και οδοιπόρο του Ολύμπου στις αρχές του 16ου αιώνα. Τον τίτλο διεκδικεί και ο σουλτάνος Μεχμέτ Δ’ ο Κυνηγός, σύμφωνα με άλλους ιστορικούς. Τον Ιούλιο του 1780 ο γάλλος αξιωματικός του ναυτικού Σονινί προσπάθησε ανεπιτυχώς να

φθάσει στις ψηλότερες κορυφές του Ολύμπου. Από τότε, οι προσπάθειες ήταν συνεχείς, μέχρι τις 2 Αυγούστου 1913, όταν δύο ελβετοί, ο Φρεντ Μπουασονά και ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί, με οδηγό τον ντόπιο κυνηγό Χρήστο Κάκαλο, πάτησαν την ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου, τον Μύτικα.

Ο Φρεντ Μπουασονά (1858 – 1946) ήταν πολύ γνωστός φωτογράφος με έδρα τη Γενεύη. Με τον φακό του αποτύπωσε την Ελλάδα των αρχών του 20ου αιώνα, μέσα από μια συλλογή 7.000 φωτογραφιών. Ο Ντανιέλ Μπο-Μποβί (1870 – 1958) ήταν ποιητής και ζωγράφος, πατέρας του ελληνιστή μουσικολόγου Σαμιέλ Μπο-Μποβί.

Οι τρεις ορειβάτες ξεκίνησαν την προσπάθειά τους στις 29 Ιουλίου 1913, ακολουθώντας την κλασσική διαδρομή προς το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία. Στις 30 Ιουλίου φθάνουν στον προορισμό τους και αντικρίζουν τον Μύτικα, αλλά αποφασίζουν να επιστρέψουν στη βάση τους, επειδή νυχτώνει. Την επομένη, έχοντας πάρει το δρόμο της επιστροφής, το μετανοιώνουν και αποφασίζουν να επιχειρήσουν το μεγάλο κατόρθωμα.

Περνούν τη νύχτα μέσα σε θύελλα και την 1η Αυγούστου φτάνουν σε μια καλύβα στον Μαυρόλογγο, όπου διανυκτερεύουν. Τα χαράματα της 2ας Αυγούστου ξεκινούν την τελική τους προσπάθεια και μέσα σε ομίχλη φτάνουν στις 9 το πρωί σε μία κορυφή, την οποία θεωρούν την πιο ψηλή. Τη βαπτίζουν «Κορυφή της

Νίκης», προς τιμή της Μάχης του Σαρανταπόρου (5 Οκτωβρίου 1912) και σε μια πρόχειρη κατασκευή τοποθετούν τις κάρτες τους και την ελβετική σημαία. Έξαφνα, η ομίχλη διαλύεται και ανακαλύπτουν ότι η πραγματική κορυφή βρίσκεται ακόμη πιο ψηλά. Η επιμονή του Χρήστου Κάκαλου, ο οποίος αναρριχάται ξυπόλητος, οδηγεί τους ορειβάτες στις 10:25 το πρωί στην ψηλότερη κορυφή, τον Μύτικα.

Στα χρόνια που ακολούθησαν και άλλοι ορειβάτες έγραψαν το όνομά τους στο Πάνθεον των κατακτητών του Μύτικα:

Γιώργος Κωνσταντάκος, πρώτη μοναχική ανάβαση: (20 Ιουλίου 1920).
Τασία Αποστολοπούλου και Έφη Νομίδη – Μαρκεζίνη από την Αθήνα, πρώτη ανάβαση από γυναίκες με οδηγό τον Χρήστο Κάκαλο. (20 Ιουλίου 1920)
Ζορζ Ντοριέ, Ηρακλής Ιωαννίδης και Κώστας Νάτσης, πρώτη χειμερινή ανάβαση. (20 Μαρτίου 1931)
Άννα Πετροχείλου, πρώτη χειμερινή ανάβαση γυναίκας. (27 Δεκεμβρίου 1953).
Ο Χρήστος Κάκκαλος συνέχισε τις αναβάσεις έως το 1972. Προς τιμή του, ένα καταφύγιο στον Όλυμπο, στα 2.660 μέτρα, φέρει το όνομά του.